

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 10. Leto II.
V LJUBLJANI, 26. maja 1904.

Izhaja

vsak drugi četrtek
po l. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

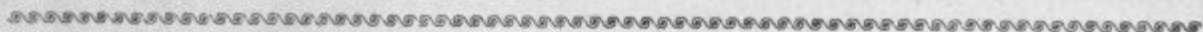
Cena

mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranjsko).
Naročnina in inserati pa: Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina X. zvezka:

	Stran
Druga okrožnica Pija X: O Brezmadežnem spočetju	145
Skrivnostno zagrinjalo — šola molitve	147
Bratovščina sv. Duha	149
Za odpustke svetega leta	150
Ženske Marijine družbe na Dunaju	151
Šola krščanske popolnosti	152
Gobovci na Madagaskarju	153
Razgled po katoliškem svetu	154
Cerkveni razgled po domovini	155
Odpustki meseca junija 1904	160
V molitev se priporočajo	160
Darovi	160

Druga okrožnica Pija X: O Brezmadežnem spočetju.

V prvem delu okrožnice, ki smo jo zadnjič prinesli, sv. oče h koncu razlaga, kakú praznujmo Marijini jubilej. Tam pravi: „Na to naj merijo vse slavnosti, ki se bodo to leto obhajale, da bi nas ona h Kristusu pripeljala in ž njim združila.“ Prepad med nami in Kristusom pa dela greh. Zato pravi sv. oče dalje, prav na koncu tega kar smo zadnjič prinesli, spomina vredne besede: „Če človeka pobožnost, ki jo ima in opravlja do Marije, ne zadrži od greha in ne pripelje k sklepu, da hoče svoje slabe navade opustiti in odpraviti, tedaj bi bila ta vnanja in goljufiga pobožnost, pobožnost brez sadu.“

Marijino češčenje — z grehom nezdrujljivo.

Če kdo še potrebuje kakega dokaza za to resnico, ga dobi v verskem nauku o brezmadežnem spočetju Marije samem. — Kristjanom vseh časov je bila ta misel takorekoč vcepljena in vrojena, da Marija ne more biti drugače, kakor brez greha spočeta. Nikdar in nikakor ne more krščansko ljudstvo razumeti, da bi bil nedolžni in neomadeževani Kristus meso nase vzel iz device, ki je bila le en trenutek z grehom omadeževana. Bóg in greh sta si namreč v neskončnem in nespravljivem nasprotstvu. Zató je prepričanje vsega krščan-

skega ljudstva, da je Sin božji, preden je nas s svojo krvjo rešil grehov, svojo mater v prvem trenutku njenega spočetja po posebni milosti obvaroval izvirnega greha: Če tedaj greh takó studi in sovraži, da je svojo mater, ne samó vsakega osebnega, ampak tudi izvirnega greha, ki ga imajo vsi Adamovi otroci na sebi, obvaroval, tedaj se od človeka, ki hoče častivec Marijin biti, mora gotovo pred vsem zahtevati to, da svoje grešne navade opusti, in da svoje strasti, ki vedno v slabo silijo, kroti in premaguje.

Marijine čednosti moramo posnemati.

Kdor pa želi — in kdo bi tega ne želel? — Marijo še popolnejše častiti, ta mora seveda še dalje iti; prizadevati si mora namreč njen zgleđ posnemati. To je namreč naredba božja, da oni, ki se hočejo zveličati, morajo posnemati potrpežljivost in svetost Kristusovo, in njegovo podobo nekako na sebi vpodobiti. Naša slabost je pa tolika, da nas takó vzvišen zgleđ kar straši. Zató nam je previdnost božja preskrbela drug zgleđ, ki je po eni strani Kristusu takó blizu, kolikor le človeška natura zamore, po drugi strani se približuje in ponižuje doli do naše nizkosti in slabosti. Marija je bila taka,

pravi sv. Ambrož, da je njeno življenje šola za vse.

Katere čednosti posebno.

Otroci takó svete Matere naj jo posnemajo v vseh čednostih. Posebno pa želimo, da si verniki prizadevajo za one čednosti, ki so na prvem mestu, pred vsemi, in takorekoč stebri celega poslopja krščanskega življenja; to so namreč: vera, upanje in ljubezen do Boga in do bližnjega.

Ravno skrivnosti brezmadežnega Marijinega spočetja nas močno nagiba in napeljuje, da te čednosti v sebi gojimo in hranimo.

Kaj je prvo, s čemer skušajo sovražniki vere svoje zmote na vse strani razširiti, in žal, pri mnogih res vero omajejo? Oni taje, da sta prva človeka v rajú grešila. Izvirni greh in vse njega slabe nasledke, spačenost človeške nature in zató tudi potrebo odrešenja taje in zametujejo. S tem izpodkopujejo vse poslopje vere. To so racijonalisti, (brezverci, ki ne priznavajo nad človeško pametjo nobenega gospodarja), in materijalisti, (ki trde, da ni ničesar razven materije, razun tega, kar se dá z rokami prijeti, z očmi videti ali pojesti), in ti imajo mnogo pristašev. — Če pa narodi verujejo, da je bila Marija brez madeža izvirnega greha spočeta, s tem obenem verujejo nauk o izvirnem grehu in o Kristusovem odrešenju, verujejo evangeliju in cerkvi. S tem sta racijonalizmu in materijalizmu izpodbita tla, in krščanska resnica zmaga nad njima.

Vera pa je trdno pričakovanje upanih reči. In tako mora vsak spoznati, da brezmadežno spočetje Device ne samo našo vero, ampak tudi naše upanje utrjuje. Saj je Marija samo zavoljo tega bila izvirnega greha obvarovana in postala mati Kristusova, da bi bilo nam upanje večnih dobrot zopet vrnjeno.

Prav posebno želimo, da bi se ob tem slovesnem praznovanju brezmadežnega spočetja Marijinega ljubezen v srcih kristjanov vnela; ljubezen do Boga in ona, ki je posledica prve, namreč ljubezen do bližnjega, katero je Jezus kot svojo zapoved prav posebno priporočal. Saj je imela Marija največjo ljubezen do bližnjega, to je do nas, svojih otrok. V bolečinah nas je rodila pod križem, in kakor jo sveti

Janez v skrivnem razodetju opisuje — še vedno z boleščjo in skrbjo gleda z nebeškega prestola doli na nas, da bi njeni otroci ne zgrešili pota življenja in srečno prišli v število izvoljenih.

Koliko jih je v veliki nevarnosti, da jih zmote, ki se okolu trosijo, ne zapeljejo in ob vero ne pripravijo! Kako silno in besno se ne prestando napadata Kristus in njegova sveta vera! Zato: Kdor stoji, naj gleda, da ne pade! —

Napoved odpustkov sv. leta.

Naj bi pač vsi goreče molili in Boga prosili, da bi oni, ki so od resnice zašli, po priprošnji božje Matere zopet prišli k boljšemu spoznanju! Saj vemo iz skušnje, da molitev, oprta na ljubezen in podprta po priprošnji Marijini, nikdar ni brez sadú. Cerkev bo sicer vedno preganjana, toda tudi Marija bo vedno pri nas in se z nami vojskovala zoper staro kačo.

Da bi nas milost božja obilnejše podpirala, da bi mogli to leto Marijo bolje posnemati, da bi tudi mi svoj namen — vse v Kristusa prenoviti — mogli toliko gotovejše doseči: zato smo, kakor so tudi naši predniki ob začetku svojega papeževanja imeli navado, sklenili dovoliti celemu katoliškemu svetu izredne odpustke kakor v svetem letu. Zaupajoč torej na usmiljenje vsemogočnega Boga in oprti na veljavo svetih apostolov Petra in Pavla, z oblastjo, ki je nam, dasi nevrednim dana, dovolimo in podelimo vsem kristjanom obojega spola popolno odpuščanje vseh grehov.

(Sedaj so naštetí pogoji, pod katerimi se dobé ti odpustki, in pravice, ki jih imajo spovedniki in spovedenci v tem času. O tem ste slišali že s prižnice in tudi v našem listu smo povedali, kolikor je treba vedeti.)

Sklep.

Končujemo tedaj to pisanje s tem, da še enkrat izrekamo upanje, ki je globoko vsajeno v našem srcu, da se bodo po tem izrednem jubileju prav mnogi, ki so se ločili od Jezusa Kristusa, vrnili nazaj, in da se bo v krščanskem ljudstvu ljubezen do čednosti in pobožnosti nanovo vnela. Ko je pred 50. leti naš prednik Pij IX. proglasil brezmadežno spočetje Marijino

kot versko resnico, tedaj se je pojavil, kakor smo že povedali, poseben blagoslov, in vernost ljudstva se je na vseh krajih veselo povzdignila. Zakaj bi tega ali še večjega sedaj ne smeli upati? Gotovo so časi, v katerih živimo, hudi, in tudi mi lahko s prerokom rečemo: „Ni resnice, ni usmiljenja, ni spoznanja božjega na zemlji. Bogokletstvo, laž, morija in tatvina gospodujejo.“ (Ozej IV., 1–2.) Toda glej, v tem vesoljnem potopu grešnosti se prikazuje pred našimi očmi mavrica: mila Devica, in se postavlja kot posredovavka med Boga in ljudi. „Svojo mavrico postavim v oblake, in ona bodi znamenje zaveze med menoj in med zemljo“, je govoril Bog po vesoljnem potopu, in te besede lahko obračamo na Marijo. Naj tedaj vihár

divja, in naj se zagrinja nebó v črno temo, mi ne zgubimo upanja. Pogled na Marijo Boga potolaži, in on nam bo milostljiv. „Mavrica bo v oblakih in jaz jo bom pogledal in se spomnil svoje večne zaveze. In odslej ne bo več potopa, da bi pokončal vse meso.“ — Če na Marijo zaupamo, kakor moramo, posebno sedaj, ko bomo njeno brezmadežno spočetje bolj goreče častili, bomo tudi videli in izkusili, kako mogočna je Marija, ki je strla kači glavo.

Kot poroštvo teh nebeških darov, častiti bratje, podelimo vam in izročnemu vam ljudstvu iz celega srca apostolski blagoslov.

Dano v Rimu pri sv. Petru na Svečnico l. 1904, v prvem letu našega papeževanja.

Papež Pij X.

Skrivnostno zagrinjalo — šola molitve.

Dvakrat smo že razmotrivali skrivnostno zagrinjalo, pod katerim se Gospod Jezus skriva v zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Prvi vzrok je slabost človeške narave: Človek ne more gledati oko v oko spremenjenemu, poveličanemu Zveličarju, preslabotno je njegovo oko. Drugi vzrok je: Bistvo vere zahteva, da se zagrinja Gospod s skrivnostnim zagrinjalom: Le po veri pridemo do gledanja božjega, ki nam je obljubljeno onstran groba. Da pa moremo verovati v Gospoda v tej solzni dolini in si tako služiti nebeško slavo, mora pred nami na oltarjih odet biti z zagrinjalom neznatnih podob kruha in vina. Tako nam to skrivnostno zagrinjalo pripoveduje o neizmerni ljubezni Jezusovi, o njegovem neskončnem usmiljenju. Da

bi nam ubogim potnikom v dolini solz megel biti spremljevalec, tolažnik in pomočnik, skrije svojo božjo in človeško naravo, zagrne svojo nebeško lepoto, svoje božje veličastvo, ter se odene z revnim zagrinjalom.

Toda Gospod Jezus Kristus noče biti človeškim otrokom samo spremljevalec, tolažnik in pomočnik v solzni dolini, marveč jim hoče biti tudi mojster in učenik. In v resnici dober učenik je bil Gospod Jezus Kristus, dokler je še bival na zemlji. Saj so vreli iz njegovih sladkih ust zlati božji nauki: ni bilo torej čuda, če so od vseh strani prihajale množice, ki so lačne božje besede cele dneve vstrajale ob njegovih nogah. Toda prišla je ura slovesa. Stiri-deseti dan po svojem vstajenju se je pričo svojih

učencev dvignil nad oblake ter je zginil spred njih oči. Žalostno so gledali učenci za njim, za svojim dobrim mojstrom in učenikom. Kdo jih bo sedaj učil, kdo jim kazal pot proti nebesom, kdo naj jim bo odslej zanaprej zgled krščanskih čednosti?

Toda Gospod Jezus Kristus je v svoji neskončni ljubezni poskrbel za svoje učence, poskrbel za vse čase, za vse narode. Čeprav se je dvignil nad oblake, vendar je hotel človeškimi otrokom še ostati to, kar jim je bil za časa svojega bivanja na zemlji: spremljevalec, tolažnik, pomočnik in učenik. Zato je pred svojo smrtjo ustanovil najsvetejšo skrivnost zakramenta presv. Rešnjega Telesa. V tabernakelju si je izbral svoje stanovanje, da bi bil tam, četudi zagrnjen s skrivnostnim zagrinjalom, človeškimi otrokom vse: spremljevalec, tolažnik, pomočnik in učenik. Da, Gospod Jezus je v tabernakeljih naš učenik, tabernakelj je šola, kjer nam naš Gospod daje prelep zgled vseh krščanskih čednosti. Čujte najprej, kako nas iz tabernakelja ven uči naš Gospod moliti!

Prodrimo z duhovnimi očmi vere skozi skrivnostno zagrinjalo, katero zagrinja Jezusa Kristusa v zakramentu presv. Rešnjega Telesa, opazujmo nekoliko njegovo skrivnostno življenje pod podobo kruha! Kaj vidimo? Kaj dela Jezus Kristus noč in dan v tabernakelju, v tej sveti samoti, kjer prebije sam, čisto sam toliko ur?... Glejte, Kristus moli, moli neprestano. S to neprestano molitvijo nam daje vspodbujevalen zgled, da molimo tudi mi, da molimo neprestano. On sam v naši sredi moli najgorenejše ter hoče, da ga posnemamo tudi mi. Ko je še na zemlji bival, je podnevi pridigal in človeškemu rodu dobrote delil, noči pa je prebil v samotnih krajih, kjer je molil ter se izgovarjal z nebeškim Očetom. Kar je delal takrat na zemlji, to delo sedaj nadaljuje v nešteti tabernakeljih: njegov zgled, ki ga nam daje v neprestani molitvi, naj nam bo v opomin, da nikoli ne zanemarjamo molitve, brez katere nam je nemogoče doseči zveličanje v nebesih.

Božji Učenik nas pa v presv. zakramentu tudi uči, kako moramo moliti. Kako moli on? Moli v samoti tabernakeljevi. Tudi mi molimo v samoti, to je: molimo zbrano in pobožno, molimo tako, kakor bi odmrli za ves svet.

Kolikor nam je mogoče, poženimo iz srca vse ničemerne, vse prazne in posvetne misli. Naše srce naj bo podobno samotnemu tabernakelju, če hočemo, da bo molitev, ki se dviga iz naših src, predrila oblake.

Božji Odrešenik moli pod skrivnostnim zagrinjalom z najglobokejšo spoštljivostjo do troedinega Boga. Z globoko spoštljivostjo molimo tudi mi! Pobožno sklenimo roke pri molitvi, srce pa naj nam preveva in prešinja misel, kako velik, kako veličasten, kako mogočen je Bog, s katerim se pogovarjamo.

Še nekaj! Za koga moli Kristus v tabernakelju? On prosi milosti in usmiljenja vsem ljudem, moli za pravičnike in grešnike, za vse otroke sv. katoliške cerkve, pa tudi za svoje sovražnike, za vse, ki so v stiskah in nadlogah, za duhovnike in za posvetne ljudi. Za vse ima srce, na vse se razteza njegova molitev, nobenega, prav nobenega ne izključuje. Ali ni to za nas prekrasen zgled, da molimo tudi mi tako, da molimo za vse, da prosimo za vse milosti in usmiljenja, da prav nobenega ne izključujemo iz svojih priprošenj. Ljubi bravci, sedaj pa recite, ali nam ni naš Gospod Jezus Kristus na oltarjih predober učenik, učenik molitve?

Kardinal in nadškof Vaughan (Vaon) iz Londona nam v svojih spisih pripoveduje sledeči dogodek: Neki anglikanski pridigar, ki je že omahoval v svojem verskem prepričanju, pride nekoč s svojo petletno hčerko v London. Stopil je s hčerko v katoliško cerkev. Pred tabernakeljem je gorela večna luč, v cerkvi je bilo vse tako tiho, tako skrivnostno. Deklica zašepeče očetu: „Zakaj pa gori tam-le ona rdeča luč?“ Oče odgovori: „To je večna luč, ki katoličanom naznanja navzočnost Jezusovo, ki biva za onimi malimi zlatimi vraticami.“ „Oče,“ pravi nato deklica, „rada bi videla Jezusa.“ „Moj otrok,“ odgovarja oče, „vratica so zaprta. Tudi je ogrnjen z zagrinjalom, ne moreš ga videti.“ „Oj oče,“ pravi zopet deklica, „tako rada bi Jezusa videla. Tukaj bi tako lahko molila.“ Nedorodno dete je takorekoč čutilo nazočnost Jezusovo v tabernakelju, ter slutilo, da tudi Jezus brez prenehanja moli za zlatimi vraticami. Potem se poda pridigar s hčerko v krivoversko cerkev. Tu ni gorela luč, tu ni

bilo one skrivnostne tihote, ki vspodbuja k pobožnosti. Deklica vpraša: „Oče, zakaj tu luč ne gori?“ Čez nekaj trenutkov oče odgovori: „Zato, ker tu ni Jezusa.“ Od tistega časa naprej je deklica govorila samo o katoliški cerkvi, kjer luč gori in ni hotela več iti v protestantovski tempelj. Rekla je: „Nočem moliti v cerkvi, kjer luč ne gori in ni Jezusa.“ Te besede otrokove so napravile na očeta mogočen vtisk. Bojeval je dolgo časa hude notranje boje, slednjič pa je zmagala milost božja: Odpovedal se je bogatim dohodkom svoje službe ter je s celo svojo družino stopil v naročje matere sv. katoliške Cerkve. Hotel je s svojo družino tam biti, kjer je Jezus, tam moliti, kjer Jezus moli in nas uči moliti.

Kako srečni smo, ljubi bravci, da smo tam, kjer večna luč gori, kjer Jezus moli in nas vse moliti uči. Mislimo večkrat na Jezusa v tabernakelju ter se vprašajmo: „Kaj neki dela sedaj naš Jezus tam v tabernakelju v presv. Zakramentu?“ In vselej bomo dobili odgovor: „Čuje in moli. Hvali in slavi nebeškega Očeta; zahvaljuje se mu za vse dobre; prosi milosti in usmiljenja revnemu, grešnemu človeškemu rodu.“ In ta odgovor naj nam bo neprestano v resen opomin, da molimo tudi mi brez prestanka, kakor moli naš Jezus. Ta odgovor naj nam bo v resen opomin, da molimo v samotni, to je: zbrano, pobožno, da molimo za vse ljudi, da molimo tako, kakor moli naš božji Učenik v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa.

dr. Josip Ferš.

Bratovščina sv. Duha.

Že lansko leto smo prejeli sledeče naznanilo, s prošnjo, da ga objavimo. Pa smo odložili. Ker je pa ravno sedaj čas, prav posebno posvečen češčenju Sv. Duha, zato danes prinašamo to naznanilo z nekaterimi podatki o tej bratovščini.

Vsem dragim bogoljubnim Slovincem in Slovenkam naznanjamo, da so izšla pravila bratovščine Sv. Duha in listek s pobožnostjo v čast Sv. Duhu v novem natisku v lepi pravilni slovenščini. V kratkem času se je ta tako lepa in koristna bratovščina zelo razširila in priljubila med dobrimi Slovenci. Kako težko je čakalo na stotine Slovencev vsprejemnih listkov, ki so bili nanovo v tisku.

Sedaj je vsprejemnih listkov in listkov s pobožnostjo v čast sv. Duhu več tisoč v zalogi. Jako veselo znamenje bo za nas Slovence, ako bo treba kmalu zopet novega natiska; to bo znamenje, da vlada med nami Bog sv. Duh, vir lepe ljubezni.

Začetek in namen bratovščine.

Ta molitvena družba je bila kanonično ustanovljena 19. maja 1882 po prevzvišenem gospodu Celestinu Jožefu Ganglbauer, kardinalu-knezu-nadškofu na Dunaju, v cerkvi tamošnjih

oo. Lazaristov. — S papeževim pismom z dné 1. septembra 1882 je bila ta družba po Njih svetosti Leonu XIII. povzdignena v glavno bratovščino za celo avstrijsko-ogrsko monarhijo in z enakim pismom z dné 20. septembra 1887 je dobila pravico, pridružiti si vse bratovščine po celi Nemčiji, ki bi se kanonično ustanovile pod istim imenom.

Namen te bratovščine je: 1.) večje češčenje sv. Duha; 2.) izprositi zunanjo in notranjo slavo sv. rimske katoliške cerkve; 3.) posebno pa molitev za dovoljno število zares vrednih in pobožnih duhovnikov. — Vsi ti nameni so v medsebojni zvezi kot sredstvo in posledica; zakaj premnogo milosti bo dosegla vsa Cerkev, ako bodo prav mnogi srčno častili in ljubili delivca milosti, Boga sv. Duha.

Dolžnosti udov.

Čeravno udje te družbe nimajo določene nobene posebne molitve in se udeležijo družbenih odpustkov, ako so le veljavno sprejeti, vendar se silno priporočuje vsak dan moliti sledeče:

1.) Sedem Čast bodi Očetu v čast sv. Duhu in v doseg sedmerih darov sv. Duha

da izrazimo svojo ljubezen in vdanost, da izprosimo vse milosti sv. Duha zase in sveto Cerkev in da zadostimo sv. Duhu, Bogu lepe ljubezni, za vso nečast. — Ta namen naj se za vselej stori in po možnosti ponovi večkrat.

2.) Eno Češčenomarijo. Ta se moli v čast Mariji kot brezmadežni nevesti sv. Duha in se daruje za duhovnike. — Dobro je tudi, vsak dan ali vsaj mesečno storiti dober namen tako, da se vse molitve, dela in trpljenja darujejo Bogu sv. Duhu v zgoraj imenovane namene družbe. (Glej niže molitev!)

Posebna pobožnost v čast sv. Duhu.

Da se ta doseže, se priporoča udom razen natančnega opravljanja družbenih molitev sledeče:

1.) Večkrat naj molijo: „Stvarnik sv. Duh, usmili se mene in vesoljne katoliške cerkve!“

2.) Ako potrebujejo molitvenika, naj si oskrbe takega, ki ima tudi pripravne molitve k Bogu sv. Duhu in te naj marljivo opravljajo. Posebno je dobro moliti himne: „Veni Creator Spiritus“ (O pridi Stvarnik sveti Duh) in „Veni sancte Spiritus“ (Pridi sveti Duh), s katerih pobožnim petjem si župne in samostanske občine izprosijo posebno pomoč sv. Duha.

3.) Kadar obhajajo pobožno praznike cerkvenega leta, naj tiste, ki spominjajo na Boga sv. Duha, posvečujejo tudi še s posebno pobožnostjo, spominjajoč se istega božjega Duha.

Pogoji za sprejem so:

- 1.) Da so udje sv. rimsko-katoliške cerkve.
- 2.) Da se krstno ime in priimek vpiše v glavno knjigo veljavno ustanovljene bratovščine, in sicer velja sprejem od časa, ko ravnatelj

družbe ali njegov namestnik obljubi sprejem; ravnatelj družbe pa je prednik cerkve ali kaple, v kateri je bratovščina ustanovljena.

Vsled posebnega dovoljenja papeža Leona XIII. se smejo tudi nepričujoče osebe sprejemati, torej tudi pismeno.

Molitev za darovanje vsakdanjih dobrih del.

V ljubezni Očeta in Sina darujem Tebi, o večna ljubezen, Bog sv. Duh, vsa dela in sadove te najvišje ljubezni in z njimi vse misli, besede, dela in trpljenja tega dneva, da Te vredno počastim, Tebe za vse milosti dostojno zahvalim, da popravim vse Tebi storjene krivice, in da izprosim slavo sv. cerkvi po Kristusu Gospodu našem. Amen. — Sveta Marija, brezmadežna nevesta sv. Duha, prosi za nas!

Molitev za vredne duhovnike.

O božji Zveličar in Odrešenik Jezus Kristus, ki v Svojih svetih apostolih nam vsem kličeš: „Žetev je sicer velika, toda delavcev je malo; prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev“ (Mark. 9, 38.); glej, mi izpolnimo Tvoje povelje in Te presrčno prosimo pri Tvoji ljubezni do Očeta in sv. Duha: pošlji, o pošlji po ravno tem sv. Duhu prav veliko vrednih duhovnikov in podeli jim vedno vse milosti, katerih potrebujejo za rešenje in povečanje duš. Amen.

Vsi, ki žele pristopiti tej glavni bratovščini, naj se oglasijo ustno ali pismeno (krstno ime in priimek) v zakristiji misijonarjev sv. Vincencija Pavlanskega (Lazaristov) na Dunaju. Wien, VII., Kaiserstraße 5.

Za odpustke svetega leta

je najbolje, če se oznani skupen post za celo faro na kak določen dan, in če se molitve na papežev namen skupno obhajajo, bodi že, da se napravijo procesije ali pa se ljudje kar v cerkvi zberejo v ta namen. Ako se ta reč prepusti le

posameznim, večina ne bo opravila predpisanih pogojev. Na to opozorujemo čč. gospode, da ne bodo milosti tega svetega časa za premnoge brez sadú mimo šle.

Ženske Marijine družbe na Dunaju.

Ker smo podali pregled Marijinih družb na Dunaju za moške, podajmo, da bo podoba popolna, še pregled ženskih M. družb cesarskega mesta Kar se Vam bo morebiti pri tem čudno zdelo, je to, da je moških družb na Dunaju več kakor pa ženskih, — drugače kakor pri nas. Pravzaprav pa to ni čudno. Kajti spočetka so bile Marijine družbe namenjene le moškim. Študentje so bili prvi Marijini družabniki. Pozneje so se jeli vpisavati tudi drugi mladeniči in potem tudi možje. Marijine družbe so že skoro dvesto let obstajale, ko je šele Rim dovolil, da so se smele tudi ženske vsprejemati v družbe. Seveda so ženske potem v svoji gorečnosti marsikje moške prehitale in prekosile. Po mestih je pa ponekod še sedaj število moških družb večje

kakor onih za ženski spol. In tako je ravno na Dunaju.

Pri nas je število dekliških družb večje kakor število mladeniških. Marsikje je samó dekliška družba brez mladeniške. Res je s fanti časih križ, velik križ. Kljub temu pa moramo poskušati, tudi s fanti kaj narediti. Kolikor bolj so zanemarjeni, toliko bolj so potrebni. Sčasom se bodo že udali, če ne tisti, ki se že odrasli v drugem duhu, pa vsaj mlajši, ki še odraščajo. No, marsikje so pa tudi fantje prav pridni. Tem vsa čast! — Hoteli smo le reči, naj po prvotnem smislu in duhu Marijinih družb mladeniške družbe ne zaostajajo za dekliškimi!

Po tem kratkem uvodu tedaj naj sledi pregled dunajskih Marijinih družb za ženske:

Štev.	Ustanovljena l.	Za	Naslov	Dan in ura shoda	Udov	Kandidatij
1	1856	meščanske žene	Brezmadežno spočetje	2. in 4. ned. 3 pop.	480	10
2	1871	plemenitašice	Brezmadežno spočetje	soboto 3 popoldne	320	8
3	1872	dekleta in gojenke	Brezmadežno spočetje	nedeljo 4 popoldne	250	—
4	1874	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo 4 popoldne	421	19
5	1878	gojenke	Marijino obiskanje	nedeljo	16	3
6	1891	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo 4 popoldne	195	4
7	1893	izobražene žene	Marijino oznanenje	2. in 4. torek $\frac{1}{2}$, 9 dop.	180	14
8	1894	preprosta dekleta	Žalostna Mati božja	nedeljo 3 popoldne	280	10
9	1894	gojenke in učit. pripravnice	Brezmadežno spočetje	nedeljo 10 dopoldne	180	9
10	1895	preproste žene	Marijino očiščevanje	torek 3 popoldne	118	17
11	1897	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo 4 popoldne	180	32
12	1898	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo $\frac{1}{4}$, 4 popoldne	128	28
13	1898	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo $\frac{1}{2}$, 3 popoldne	64	20
14	1899	dekleta	Brezmadežno spočetje	sredo $\frac{1}{2}$, 8 zvečer	109	7
15	1899	dekleta	Brezmadežno spočetje	nedeljo 3 popoldne	25	30
16	1900	učiteljice	Brezmadežno spočetje	sredo 6 zvečer	104	5
17	1901	žene	Marijino očiščevanje	petek $\frac{1}{2}$, 7 zvečer	75	8
18	1902	žene in dekleta	Žalostna Mati božja	torek $\frac{1}{2}$, 7 zvečer	86	60

Shod slovenskih krščanskih mladeničev na Brezjah.

Dan za ta shod, ki smo ga bili napovedali, se je določil ponedeljek, 4. julija, sv. Urh dan. Vrše se že obširne priprave. Slovenski mladeniči iz Štajerske se pripeljejo s posebnim vlakom ter obiščejo med potom tudi Ljubljano. Naj bi se tudi drugi mladeniči pripravili na 4. julij! Sestanka se bodo udeležili tudi prvoborilci katoliško-narodne stvari na Slovenskem.

Mi poudarjamo tukaj, da bodi ta shod predvsem božja pot. Čeprav bo zborovanje in bodo govori tudi zunaj cerkve, vendar prvi namen naš je ta, da obiščemo in počastimo milostno Mater božjo na Brezjah. Tam bomo molili, peli svete pesmi, poslušali božjo besedo in prejeli sv. zakramente. Pozabiti ne smemo, da prvi in glavni povod temu velikemu shodu je letošnji Marijin jubilej, 50letnica proglašanja njene brezmadežnosti. V prvi vrsti je to shod mladeničev Marijinih družb. Ker

pa ti ne smejo biti zadovoljni s tem, da le sami Marijo časté, ampak je dolžnost Marijinih družabnikov ravno ta: delati na to, da jo časte tudi drugi, — kakor so obljubili v posvetivni molitvi: „skrbel bom po svojih močeh, da ti bodo služili tudi drugi“, — zato naj pridejo z družabniki vred k Materi božji vsi, ki še krščansko mislijo in čutijo ter imajo kaj srca za Marijo.

Tam se bomo poklonili Kraljici brez madeža izvirnega greha spočeti, ji častitali, srečo voščili za to njeno prednost in čast, ter prisegli zvestobo njej, njenemu Sinu in sv. veri. To bodi glavni in temeljni namen in pomen temu shodu. Zunanja slovesnost, sicer tudi važna in pomenljiva, naj se naslanja na ta glavni namen. Če se bodo fantje odzvali našemu vabilu, bo to res nekaj veličastnega pa tudi velepomembnega za našo bodočnost.

Šola krščanske popolnosti.

Nit „krščanske popolnosti“ se nam je jela kar preveč trgati. Šola krščanske popolnosti ima — preveč počitnic in premalo učnih ur. Zato je učitelj dobil že opomin, naj se za svojo šolo bolj briga in jo bolj redno ima. Prejeli smo iz dobre roke tele blagohotne vrstice: „... Bojim se, da bi „Šola krščanske popolnosti“ čisto ne izostala, ker hodi v tako dolgih presledkih. Vem, da imate dovolj tvarine za „Bogoljuba“, (res je); a vrjemite, da je ta spis med vsemi najvažnejši, najlepši, najkoristnejši in najpotrebnejši. To je jedro vsega. Te vrste duše, ki so tudi med svetom k popolnosti poklicane, so najbolj pozabljene in imajo najmanj pouka. Knjig imamo malo takih v Slovenskem, v pridigah se pa morajo duhovniki v prvi vrsti ozirati na grešnike, da jih rešijo... Pri nas gre poprečno vsak dan 30—70 ljudi k sv. obhajilu. Te so gotovo dolžne vse za krščansko popolnost si prizadevati, pa jih je mnogo, ki jedra krščanske popolnosti ne poznajo, in se zadovoljijo s samo lupino; ker nimajo nobenega pravega tozadevnega navodila, kakor ga imajo po samostanih v obilici. Temu nedostatku bo veliko pomagano, če boste

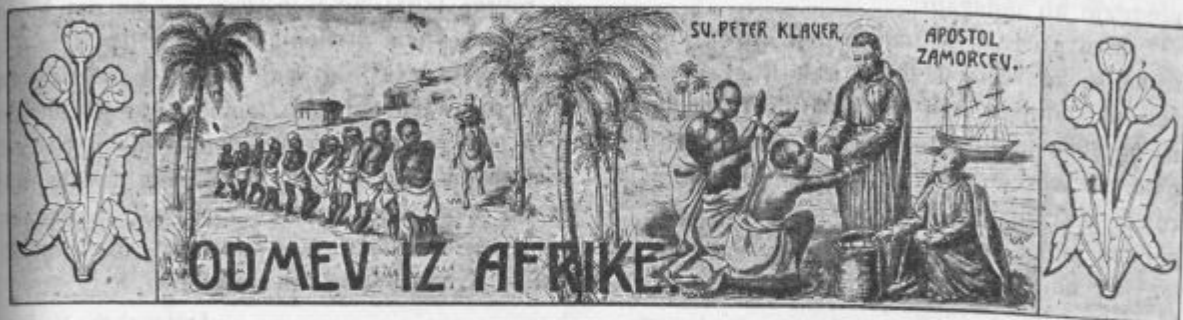
zapričeto delo nadaljevali. Jaz kakor tudi drugi to prav radi beremo, in vam zato sporočim, da bi ne mislili, da je ta prepotrebna tvarina v „Bogoljubu“ prezirana, marveč da ravno to je umestno, koristno in ustrežljivo.“

Te besede so nam prav dopadle, in zato smo jih ponastikali. V teh besedah je mnogo resnice. Res je: ne samo med tihim samostanskim zidovjem, ampak tudi med šumnim svetom živé osebe, ki so k popolnosti poklicane. In res je: po mestih so osebe, ki hodijo po večkrat na teden k sv. obhajilu. Te so vse dolžne prizadevati si za krščansko popolnost, in že morajo imeti neko gotovo stopinjo popolnosti, sicer tolike milosti niso vredne, in res je, da mnoge nimajo dosti pojma o krščanski popolnosti, zato ker nimajo pouka. Slovenskih knjig res nimamo in spovednica ni za to, da bi se ondi cele dolge razprave o popolnem življenju podajale. Zato pogostokrat sv. obhajilo prejemajo le bolj z ustmi kakor s srcem. Te razmere, ki smo jih sami opazovali, so nas ravno napotile, da smo jeli govoriti na tem mestu o tem zares potrebnem

in vzvišenem predmetu. Pa tudi na kmetih so ljudje, ki sicer nimajo toliko časa, imajo pa zmožnost in veselje za kaj višjega in boljšega. Ravno Marijine družbe imajo namen svoje ude ne samó velikih grehov varovati, ampak tudi h krščanski popolnosti napeljevati. In zato tudi te potrebujejo primerne poduka.

Ker je tedaj ta nauk tako potreben in se nam zagotavlja, da ga bravci tudi vedó ceniti

ter ga radi prebirajo, nas to le prav močno veseli in bomo to razpravo z veseljem nadaljevali. Če tudi le v malih koščkih in če tudi s kakim presledkom, bomo podajali ta nauk. Za danes naj zadostujejo te vrstice. Naj bi le v resnici bilo mnogo bogoljubnih duš, ki bi hrepenele hoditi v šolo krščanske popolnosti in v tej šoli krepko napredovale!

Gobovci na Madagaskarju.

(Konec.)

Gobova bolezen je takorekoč navadno, normalno stanje teh nesrečnežev; razun nje pa dobé še velikokrat razne druge bolezni, kakor: mrzlico, jetiko, pljučnico, trganje itd., kakor drugi ljudje. Vendar jih umre veliko več zaradi lakote in slabosti kakor pa vsled bolezni. Življenje gobovcev, ne samó mojih ampak sploh vseh, je strašno. Vse se jih boji in ogiblje kakor nevarnih psov; vsem se studijo. Če jim zdravi ljudje podelo časih nekoliko miloščine, vržejo jim jo oddaleč, da bi se ne okužili. Gobovcev sploh nimajo za ljudi; gobovec je gobovec, ne pa človek. Ah, nikdo ne pomisli, da v tem gnijočem telesu prebiva duša, za katero je Jezus svojo drago kri prelil kakor za druge. Po Madagaskarju in sosednih otokih se gobova bolezen vedno bolj razširja; na stotine teh nesrečnežev pogine po puščavah. Ljudje jim ne dajo skoro nič, gonijo jih le proč od sebe, ker se boje le za svojo kožo, za bližnjika trpina jim ni mar. Redko se zgodi, da domači obdrže gobovega sorodnika pri sebi, skoro vselej jih proč odpode.

S tem sem vam v kratkih besedah popisal stanje mojih, in kolikor mi je znano, vseh go-

bovcev. Tako gorje gledati na svoje oči pa ne moči pomagati, to je strašno. Postaviti želim bolnišnico za 200 gobovcev in jih v njem za silo preskrbeti. Na večje število bolnikov sedaj ne morem misliti, ker bi jih sam več kakor 200 ne mogel preskrbeti in postreči.

Pater superijor našega misijona mi je rekel, da za zidavo take bolnišnice potrebujem najmanj 150.000 frankov, ker tukaj je vse zelo drago. Nimamo namreč cest, po katerih bi mogli z vozom voziti; zato tudi voz nimajo, ampak morajo vsak kamen in les oddaleč na rokah znositi. Velika svota me je spočetka ostrašila, vendar se hočem dela pogumno lotiti; Marija mi bo pomagala, ki me je izvolila za pomočnika tem siromakom.

Dokler nimam bolnišnice, ne morem skoro nič za duše teh nesrečnežev storiti. Zemlja ni slaba in bi lahko rodila stoteren sad. Gobovci imajo srce ki je zmožno, Boga ljubiti; oni ubogajo radi, toda nimajo časa, misliti na svojo dušo; pečati se morajo preveč s svojim ubogim, ranjenim telesom. Od jutra do večera si ubija revež glavo, kje bi dobil kaj jesti, odkod bi dobil kaj drv; potem ga muči njegova bolezen

in večkrat ne samó ena ampak več, zato misli vedno na to, kakó bi si bolečine polajšal. Če hoče kaj storiti, n. pr. kuhati, rabi za to silno veliko časa, kajti ker so mu roke grozno pokvečene, dela silno počasi. Če bo pa s potrebnim preskrbljen, bo imel več časa in več volje misliti na Boga in na svojo dušo.

Razun tega, da se s potrebnim preskrbe, potrebujejo gobovci tudi kakega lahkega opravila; kajti če se s kako rečjo pečajo, je gotovo mnogo bolje zanje, kakor če brez vsega opravljanja posedajo ali polegajo.

Med gobovci je tudi mnogo otrok. Te sirtke še ne vedo, da biva kak Bog, pa že se uče od starejših tega Boga žaliti. Ti otroci se mi posebno smilijo; toda dokler nimamo bolnišnice, ne morem zanje nič storiti. Otroci so ali rojeni taki ali pa so se potem nalezli gob. Z gobami lahko rastejo in žive 15, 20 ali še več let, ker udje le počasi gnijejo naprej.

Če že mi zdravi moramo zmirom na smrt pripravljeni biti, ker nikdo ne ve, kdaj bo umrl, koliko bolj morajo vedno biti pripravljeni gobovci na ta trenutek, ker jih vsaka bolezen hitreje spravi kakor druge ljudi. Če zboli gobovec za mrzlico ali kako drugo boleznijo, umrè veliko hitreje kakor kak sicer zdrav človek, ker dve boleznii naenkrat glodata na njegovem telesu in ga uničujeta. Kakor vidite, ne smemo kar nič časa zgubljeni, da se tem siromakom pomaga. Srcé mi poka, če mislim na to, kakó ti reveži tukaj živé in trpé, — pa naj bi še po tem revnem življenju vekómaj trpeli?!

To je nekoliko žalostnega a resničnega poročila o teh največjih trpinih, kar jih menda biva pod solncem. Priporočam svoje uboge od vseh zapuščene ovčice usmiljenim srcem, naj se jih spominajo v svojih molitvah, in naj jim od svoje obilnosti vsaj kak mal dar podelé. Vaš v Kristusu ponižni služabnik

I. Beyzym, S. I.

Papež Pij X in katoliški misijoni. Sveti oče je poslal breve (posebno pismo) vodstvu katoliških misijonov v Lijonu na Francoskem, V tem pismu naglašá velike uspehe katoliških misijonov v toliko deželah in imenuje svetega Frančiška Saleškega kot patrona tamošnje družbe in katoliških misijonov sploh ter povzdiguje njegov v god „duplex maius“ (praznik višje vrste).

V Opatiji pri Reki se nameravajo naseliti jezuitje. So tudi potrebni.

Vatikan in Poljaki. Poljski listi pišejo, da se bo Vatikan pod Pijem X. najodločneje zavzel za zatiranje Poljake in v tem oziru storil najodločnejše korake pri ruski in pruski vladi. V svojem nagovoru na Poljake, ki so se ne davno poklonili sv. očetu v Rimu, je iz-

ražal sočutje radi njih krute usode in jih vzpodbujal k vstrajnosti. Bog daj, da katoliškim Poljakom prisije kmalu lepša bodočnost.

Cerkveno petje. V papeževi tiskarni v Rimu izide nova koralna izdaja. Tu so že izvršili vse priprave za tisk gregorijanskega koral. Nabavili so novega osobja in preskrbeli vse, da bo nova izdaja v vsakem oziru dovršena. Ako ne bo posebnih zadržkov, izidejo prvi izvodi že v treh ali štirih mesecih.

V Belgiji bodo 29. maja volitve za poslance. Že od l. 1884 ima Belgija katoliško vlado, ki je mnogo dobrega storila v teh letih, zato je upanje, da tudi pri teh volitvah zmaga katoliška stranka.

V Ameriki je nevarno obolel vsled prehlajenja g. Jožef Zalokar, župnik v Bidgville

Letos je nameraval potovati v staro domovino, kjer bodo njegovi sovrstniki obhajali 25letnico mašništva.

Francoska vlada in Vatikan. Znano je čitateljem „Bogoljuba“, da je sv. oče vložil pritožbo po svojem poslaniku pri francoski vladi radi žalitve, katero jim je storil predsednik francoske republike, ki je obiskal laškega kralja v Rimu. Vlada francoska je sedaj prav pobleveno odgovorila, da je bil obisk predsednika Loubeta le navaden čin uljudnosti, da je moral predsednik vrniti svoječasni obisk laškega kralja v Parizu. Ta obisk ni imel namena sv. očeta žaliti. — Francoska vlada se boji, da bi ji Vatikan ne odvzel pokroviteljstva nad katoličani v orijentu in ga izročil Nemčiji ali pa Avstriji, zato tako ponižen odgovor. — V Rimu je obudilo splošno pozornost, da se kraljica vdova rajnkega kralja Umberta I., ni udeležila niti ene slavnosti na čast predsedniku francoske republike. Loubet se pri odhodu tudi ni poslovil od nje. Sedaj še le se je izvedelo, zakaj se je tako zgodilo. Kraljica Margareta je jako dobra in verna katoličanka. Ko jo je predsednik po svojem prihodu obiskal, ga je kraljica opozorila na brezsrčno gonjo na rēdove, ki se sedaj vrši po Francoskem. Predsednik in zunanji minister Delcasse sta bila vsled tega neprijetno iznenadena in bala sta

se še enkrat pokazati se vrli katoličanki kraljici.

Škofovska posvetovanja. Razni listi so poročali, da se bodo sešli jugoslovanski škofje v Zagrebu, da se posvetujejo radi glagolice pri službi božji. Vsled tega je bilo mnogo razburjenja pri liberalcih in cerkvi sovražnih časopisih. „Katolički list“ v Zagrebu pa izjavlja, da sedaj ne bo tega posvetovanja.

Postopanje francoskih prostozidarjev. V Cantalu je nek učitelj vrgel sv. križ, ki je visel v šolski sobi, na tla in ga popolnoma razbil. Stariši otrok, ki obiskujejo to šolo, so radi grozodejstva učiteljevega razsrjeni. Vsi otroci nosijo sedaj na vratovih okrog vratu križce. — V nekem dobrodelnem zavodu biva uboga, hroma reva, ki dobiva mesečno 3 franke podpore. Nek vladni nadzornik je svetoval ubožici, naj se raje usmrti, kot pa dalje živi. — Samomor torej nasvetuje državni uradnik revežem! — Minister Pelletan je imel zadnji čas zopet dva bogokletna govora. V enem je rekel to le: „Kdo je Bog? Povedati vam hočem.“ Pokazal je denarnico. češ, da je to njegov Bog „Cerkvena poroka je pustna šema“, dejal je isti minister. Ni čuda, da niso takim ministrom podrejeni organi nič boljši. Uboga Francoska, ki ima tako vlado!

Odlikovanje. Premilostni gospod knez in škof ljubljanski Anton Bonaventura je imenoval preč. g. Ivana J u v a n, župnika v Spodnji Idriji, o priliki njegove 70letnice za duhovnega svetnika!

Nevarno je obolel preč. g. Francišek Jereb, duhovni svetnik in bivši zaspiski župnik, ki biva sedaj na blejskem otoku v pokoju. Priporoča se v pobožno molitev.

Pogreb č. g. Klemenca se je vršil 11. t. m. v Borovnici. Udeležilo se ga je obilno ljudstva, in 13 duhovnih sobratov. V slovo mu je govoril njegov prvi in zadnji župnik g. svetnik Ažman iz Gorij. Pokopal ga je gosp. kanonik Sajovic iz Ljubljane. Naj v miru počiva!

Smrt med duhovniki. Zopet je nemila smrt pobrala dva duhovnika. 9. maja je umrl v Črmošnjicah tamošnji župnik gosp. Alojzij

Kreiner. Rojen je bil l. 1862 v Koflarjih na Kočevskem ter posvečen v mašnika 10 julija leta 1887. Že dolgo je bolehal, a vendar je do zadnjega opravil svojo duhovsko službo. — 21. maja pa je zaspal v Gos. odu na Brezovici pri Ljubljani župnik gosp. Anton Hočev ar. Rojen je bil l. 1841 v Ljubljani in v mašnika posvečen l. 1868. Precej časa ga je mučila huda vodenica, za katero je tudi umrl. Pokopali so go v torek. — Svetila jima večna luč!

V uršulinski cerkvi v Ljubljani bo v nedelje, dne 29. t. m., ob polu 4. uri slovesno blagoslovljena nova zastava Marijine družbe. Slovesnosti se udeležé tudi druge Marijine družbe. Zastavo bo blagoslovil prečastit gospod generalni vikar, prelat J. Flis.

Nov križevi pot so blagoslovili v nedeljo 1. t. m. pri sv. Vidu nad Čerknico.

Novo pokopališče so začeli delati sv. Florijana dan v Domžalah. Ljudje pridno pomagajo, kajti neprijetno je iz Domžal prepeljavati mrličé v Mengeš.

Umrla je v Ljubljani zopet usmiljenka sestra Frančiška Zdešar. Vzrok — jetika. Brzo umirajo redovnice v najlepših letih kot žrtve poklica.

Duhovniške vesti iz tržaške škofije. Zadvornega prelata sv. očeta je imenovan preč. gospod Peter Flégo, stolnik kanonik in ravnatelj škofijske pisarne v Trstu. Isto čast je dobil tudi koprski dekan g. kanonik J. Bonifacio. Častni kanonik je postal jelšanski dekan prečastni g. Anton Rog ač, župnik v Hrušici. Novoimenovani župniki so gg.: za Kastav Anton Ellner, dosedaj župnik na Veprincu, za Tinjan pri Pazinu Anton Košir, kaplan v Štorjah, za Mune J. Pospišil, župni upravitelj v Kaštelu. G. J. Klobovs, vojaški kurat, je postal vojaški župnik v Inomostu. Župni upravitelj v Kaštelu je postal g. Ivan Tiringar, kaplan v Jelšanah. Veprinac bo oskrboval gospod Kazimir Mandič, kaplan v Poljanah. V Kastvu je sedaj prvi kapelan gospod J. Vrabc, drugi g. J. Žiganto, v Jelšanah g. Frančišek Peršič. G. Jakob Ukmar, urednik katoliškega lista „Družinski prijatelj“, ki je bil nevarno obolel, je okreval.

Posvečevanje zvonov. V ponedeljek, dné 16. maja, je gospod generalni vikar J. Flis

posvetil 10 zvonov. 3 so namenjeni za Kranjsko, in sicer 1 za podružnico Libergo v župniji Šmartno pri Litiji, 1 k Sv. Križu pri Kostanjevici in 1 za Črmošnjice.

Župnija Tomišelj. Tomišljanom se je izpolnila davna želja: dobili bodo samostojno župnijo. K novi župniji bodo spadale vasi: Pod Krimom, Tomišelj, Vrbljene, Strahomer, Brest, Št. Janž in Lipe s približno 1200 prebivalci. Tudi Krim bo spadal pod župnijo Tomišelj.

V Polšniku je bil 23. majnika, binkoštni pondeljek, blagoslov temeljnega kamena za novo cerkev. Od stare cerkve se ni nič dobilo, da bi se dognalo, kdaj je bila dozidana. V ometu na slikariji pri stolpu znotraj sta bili načrtani letnici 1533 in 1593. Stara cerkev se je štirikrat zidala in prezidovala. Temeljni kamen je blagoslovil veleč. gosp. dekan A. Žlogar iz Šmartna pri Litiji in imel slavnostni nagovor.

Sv. Višarje Dne 12. maja pričela se je zopet pobožnost pri Devici Mariji na sv. Višarjih. Prvi dan je bilo kakih 100 romarjev, največ iz Trbiža. Pot na sv. Višarje je sedaj zelo težavna radi obilega snega. Pot iz Žabnic na Sv. Višarje je skoro vsa s snegom zanešena, ponekod je sneg 2–3 metre visok. Za posamnega je nevarnost, če se mu udere, da utegne obtičati v snegu, vsak naj si poišče za pot kakega spremeljavca. Kdor gre sedaj na goro, mora imeti dobro obuvalo, ker pride ves premočen na goro, tu je velik mraz in lahko se prehladi v noge. V kakih treh do štirih tednih bo že solnce, ki že gorko pripeka, spravilo sneg.

Ne hodite k „Sveti Krvi“! Z Beneškega piše nekdo „Slovincu“: Vsako leto prihajajo Slovenci, posebno kranjski, na Furlansko k raznim svetiščem. Romanje ima navadno končno točko v Klavzetu onkraj Tulmente pri „Sveti Krvi“. Kar se Klavzeta tiče, bi jako dobro delo storili oč. kranjski duhovniki, če bi to romanje odločno odsvetovali, kajti pri tej „Sv. Krvi“ in pri ondotnem „preganjanji hudičev“ je strašno malo resnosti. Gola vraža in pa sleparija. Lokalna duhovna oblast nima nič pri tem. Torej ne hodite tje!

Duhovniške spremembe med beneškimi Slovenci. Beneško-slovenski duhovniki se redko predstavljajo od enega kraja v drugi; vendar smo zdaj imeli več prememb. Najprej je častni

g. Anton Fant, furlan, zapustil kapelanijo Viškoršo med tarčentskimi Slovenci. Šel je k salezijancem. Predno pa je odpotoval, je pismeno izjavil pri višji duhovni oblasti, da duhovniku, neveščemu slovenščine, kakršen je bil on, ni mogoče vestno izvrševati dolžnosti med ondótnim ljudstvom. Duhovna oblast je nato poslala v Viškoršo vrlega Slovenca č. g. Jakoba Lovo, ki je bil doslej za kapelana pri župni cerkvi sv. Lenarta med šentpeterskimi Slovenci. Č. g. Jos. Gorenščak je prestavljen od sv. Volbenka, iz dreške kuracije, k sv. Lenartu, kjer bo opravljal tudi službo orglarja. K sv. Volbenku gre č. g. Ivan Gujon, ki je bil prej v Reziji. Rezija ostane začasno s samim župnikom. Č. g. Klemenčič je na svojo prošnjo prestavljen iz Dolnjega Brnasa pri sv. Petru v Podcerkev. — Sploh so zdaj beneški Slovenci zadostno prevideni s svojimi duhovniki; za prihodnjost se menda tudi ni bati, kajti število Slovencev v videmskem semenišču je dovoljno. Vseh skupaj, gimnazijcev in bogoslovcev, je 31. —

V Kočevju se je vršil te dni sv. misijon, katerega so vodili oo. redemptoristi. Ljudstvo se ga je pridno udeleževalo.

V Lurd bo odšel iz Ljubljane slovensko-hrvaški romarski vlak najbrž v petek, dné 18. avgusta. Upanje je, da se bo oglasilo zadostno število romarjev. Vendar je želeti, da bi malo bolj poagitali za to reč. Ta ali uni bi se še oglasil, samó opomniti bi ga bilo treba. Torej!!

Moška in mladeniška Marijina družba v Ljubljani praznuje prihodnjo nedeljo Sv. Trojice, dné 29. maja svoj glavni praznik ter ima v ta namen zjutraj ob 3/4 6. uri skupno sv. obhajilo v družbeni cerkvi v Križankih, zvečer ob 6. uri pa v isti cerkvi slovesen shod. Ob polu 4. uri popoldne se družba udeleži blagoslova nove zastave dekliške Marijine družbe pri oč. Uršulinah. Pri vseh treh sv. opravilih naj družbeniki imajo pripete družbene svetinje ter poskrbe za polnoštevilno udeležbo.

Naznanilo ponočnim častivcem presvetega Rešnjega Telesa v Ljubljani. I. Po noči med 2. in 3. junijem t. j. ravno na praznik presvetega Rešnjega Telesa bodo možje in mladeniči molili presveto Rešnj. Telo v cerkvi sv. Nikolaja. Molila se bode 2. ura: Obisk najsvetejšega Za-

kramenta. — II Na prevzvišeni praznik presvetega Rešnega Telesa bodo tudi letos šli vsi častilci skupno s svečami za šenklaško procesijo. Pristrčno vabimo vse može in mladeniče, da se udeleže procesije v obilnem številu. — III. Med 9. in 10. junijem t. j. pred praznikom presvetega Srca Jezusovega bodo molili možje in mladeniči izvanredno celo noč v cerkvi presvetega Srca Jezusovega. Molila se bode 3. ura: Češčenje presv. Srca Jezusovega. Cenjeni častilci, udeležite se te izvanredne ure kakor tudi redne v obilnem številu, zakaj v sedanjem času je zelo potrebno, da se pogosto zatekamo k presvetemu Srcu Jezusovemu v presv. Zakramentu. Molitev nas bode rešila nevere, ki se posebno hitro širi tudi že v naši Ljubljani in celo po deželi.

* * *

Iz ribniške dekanije. Gospod urednik! Ko ste pred dobrim letom napovedovali nov list „Bogoljub“, pravili ste, da bo „Domoljubov“ bratec, kar je tudi res, in sicer njegov pobožni bratec. Ali pa veste, kaj so ljudje, saj pri nas, ko so „Domoljuba“ dobili v roke, najprej brali? „Ribniškega novičarja“, kaj ne? Povejte mi, gospod urednik, ali bi ne bilo prav, ako ima že „Domoljub“ bratca „Bogoljuba“, da bi imel pa tudi „Ribniški novičar“ v „Bogoljubu“ pobožnega bratca. In kako naj mu bo ime? Menim, da bi bilo najpripravnejše ime: „Ribniški romar.“ „Ribniški novičar“ je hodil po shodih in veselicah, ogledoval igre in predstave, hodil po sejnih in celo po hišah. „Ribniški romar“ romal bi pa po cerkvah in božjih potih, po shodih Marijinih družb in tretjega reča in opazoval bi sploh vse duhovno življenje po ribniški dekaniji in povedal bi po pravici in kar „na gliho“, kaj je lepo in dobro, pa tudi pogrjal bi, kar je nespodobnega in pregrešnega. Včasih bi jo pa tudi kam dalje udaril, da bi videl in tudi povedal, kaj je spodbudnega ali nerodnega videl. Gospod urednik! kar odkrito povejte, da mu ne porečete: „pojte v božjem imenu“, ako potrka s polno bisago na vaša vrata.

Z goriškega Vipavskega. V Sv. Križu so letos prav slovesno obhajali prošnjo nedeljo. Bila je ob enem tudi hvaležnica, ker so srečno dovršili potrebno prenovljenje župne cerkve. Slovesno sv. mašo ob asistenci čč. oo. kapucinov iz

križkega samostana, in pa govor je imel seme- niški vodja iz Gorice, milostni prelat monsignor dr. J. Gabrijevčič. Stroške zunanjega dela v znesku K 5000 je prevzela občina. Znotraj so tu in tam marsikaj popravili, zid na novo ometali, cerkev svitlo prebarvali, goriški slikar Delneri je umetno preslikal svetišče, napravil je na cerkvenem stropu lepo sliko najdenja sv. križa, prenovil slike skriv- nosti žalostnega dela rožnega venca v stranski ka- peli. Vse delo in slikanje v notranjščini je stalo nad K 3000, katere je plačala cerkev, pa tudi župnik sam je segnil globoko v žep. Zdaj pogrešajo v cerkvi še poštenih orglej in lepših slik križevega pota. — V bližnjih Vel. Žabijah je zdaj samo- stojna župnija. Sliši se, da bo občina plačevala župnika s čistimi in golimi 1200 kronami, kar je za malo občino precej velika svota, pa primerna plača za sodnijskega slugo. — V Šmarji je gos- pod župnik vabil dekleta, naj se združijo v Ma- rijino družbo, pa žalibog, da v župniji Matere Božje nimajo srca za nebeško mater; le 6 deklet se je oglasilo, da še te so se brž skesale, ker so čutile, pa niso vredne biti imenovane hčere Ma- rijine. Sploh vlada povsod po Vipavskem hud mrz v verskem oziru. Pogosti plesi pričajo o lahkomisljenosti ljudstva in pojasnjujejo splošno revščino. — Tudi v Dornbergu so vsled pri- zadevanja vnetega g. kaplana pognale prve cvetke Marijine družbe, pa zapihala je mrzla burja ter posmodila društvo, še preden se je razcvelo. — V Rihemberku je precej hudo obolel častit- ljivi 78letni župnik, duh, svetovalec Andrej Bre- zovšček, ki že par nedelj ni maševal. — Želimo odločnemu in neupognjenemu bojevniku za sveto vero ljubega zdravja. — Na novi železnici delajo tudi ob nedeljah Lah! pa tudi mnogi Slo- venci. Nihče jih ne sili, pa tudi nihče jim ne brani! Čemu so pa gosposke?

Iz Št. Ruperta na Dolenjskem. Malokatera župnija na deželi, ne rečemo v mestih, obhaja vsakoletno prelepo 40 urno pobožnost v postu, kakor naša župnija. Te prekoristne pobožnosti se navadno skoro cela župnija vdeležuje in se tako zopet nekoliko duhovno prenovi; letos so vodili 40 urno pobožnost znani izvrstni govornik preč. g. o. jezuit Žužek iz Ljubljane, ki so nam v štirih prekrasnih govorih oziraje se na presveto Rešnje Telo podali res lepe nauke za vsakdanje življenje. Obhajancev je bilo v teh treh dneh okoli

1800. — Dne 17. aprila t. j. drugo nedeljo po Veliki noči pa smo obhajali redko slovesnost, ki nam bo ostala trajno v spominu; ta dan, ko je bilo ob jednom tudi cerkveno žegnanje, so namreč blagoslovili preč. g. kanonik Kajdiž novo zastavo naše dekliške Marijine družbe in ob jednom na novo sprejeli 18 deklet v družbo. Zastava, katero je izvršila cenjena gosposodična Sattner v Ljubljani, je res krasna, pravo umetniško delo, in ne pre- draga, stane 210 glđ. Pri blagoslovljenju zastave je bila navzoča tudi kumica blagorodna gospa Mara Pencetova, ki je zastavi privezala kot svoj dar še poseben dragocen trak s pomenljivim na- pisom: „Tvoje hočemo biti, o Marija!“ Res, lepo geslo od gospe kumice, le želeti je, da bi naša mlada Mar. družba ta lep rek ne samo v srcu gojila, ampak tudi v dejanju spolnovala. Blago- rodni gospej kumici pa izrekamo srčno zahvalo za dragocen trak k zastavi, pod katero naj se zbirajo pravi Marijini otroci.

Kazaze na Koroškem. (Marijina družba.) Naša poštena dekleta imajo za Marijino družbo veliko veselje; točno pridejo k shodom in prejemajo sv. zakramente. S tem vplivajo tudi na druge, ki stoje „od daleč“. Na praznik Marijinega oznanenja smo blagoslovili novo, jako lepo zastavo, s katero so šle dekleta v belih oblačilih na vstajenje s pro- cesijo. Ime'e so veliko gledalcev; Bog daj, da bi imele še več posnemavcev! Za dušno pastirstvo so Marijine družbe neprecenljive vrednosti.

Z Vrhnike. Dne 30. aprila nas je zapustila zgledna Marijina hči Terezija Trček s Stare Vrhnike. Odšla je v družbo Petra Klaverja za afriške misijone.

Ljubljana. Marijina družba pri uršu- linkah je imela v proslavo petdesetletnice raz- glašenja verskega nauka o brezmadežnem spo- četju Device Marije o Binkoštih tridnevne du- hovne vaje. Ker so se Marijine kongregacije razvile v okrilju Jezusove družbe in so se naj- lepše razvele pod njenim vodstvom, zato si šteje Marijina družba pri uršulinkah v posebno srečo, da je vodil imenovane duhovne vaje vč. gospod P. Alojzij Žužek iz družbe Jezusove. Z go- rečo, prepričevalno besedo je razložil mnoge pre- tresljive večne resnice, pokazal, kako se morajo hčere brezmadežne nebeške Matere bojevati zoper peklenko kačo in zlasti lepo predočil bistvo Ma- rijine družbe. Marijine hčere se morajo predvsem

odlikovati v vzglednem krščanskem življenju, v apostolskem delovanju, in se zavedati, da so urejena četa pod Marijino zastavo. Da so goreče besede našle tudi pot do dovzetnih src, je pričala vse dni duhovnih vaj polnoštevilna udeležba. Zlasti ganljiv je bil prizor, ko so Marijine hčere slovesno ponovile posvečbo Mariji in so v družbenem imenu vrlo izvežbane pevke - družbenice zagotavljale in prisegale v navdušenem spevu zvestobo Mariji. — Marijina družba pri uršulinkah si šteje v dolžnost izreči najiskrenejšo zahvalo vč. gospodu P. Alojziju Žužek-u za vodstvo duhovnih vaj.

Iz kamniške dekanije. Velikanska procesija na Šmarno goro vseh dekliških Marijinih družb iz kamniške dekanije je bila dné 2. maja. Zelo pametna je bila misel, ki se je sprožila na raznih shodih, naj bi dekleta cele dekanije poromale skupaj k Materi Božji na Šmarno Goró, tembolj še letos, ko praznujemo petdesetletnico proglašenja verske resnice o Njenem brezmadežnem Spočetju. Izbrali smo si mesec majnik, ki je najbolj primeren takim slavnostim. Zbrali smo se pri cerkvi na Skaručini. Tam je bila najpoprejša sv. maša. Nato smo korakali v dolgi procesiji proti gori. Dekleta so šla po štiri in štiri; gotovo jih je bilo čez tisoč. Procesije se je udeležilo 19 duhovnikov iz cele dekanije, med njimi misijonar iz Amerike preč. g. Homer. Celo pot smo peli litanije, ali molili sv. rožni venec Bog nam je dal prekrasno vreme. V cerkvi je bila najpoprej pridiga o Marijini družbi sploh in potem slovesna sveta maša s skupnim svetim obhajilom. Dekleta so večinoma darovale sveto obhajilo za prevzvišenega g. ljubljanskega knezoškofa. Dekleta so se po opraviilu nekoliko odpočile, duhovniki so pa imeli svojo mesečno konferenco. Popoldne so bile pete litanije. Prelepo je bilo slišati, kako je od nežnih glasov odmevala cela cerkev. Omenimo naj še, da je petje med službo božjo zjutraj in popoldne oskrbel vodiški cerkveni zbor. Pele so dekleta res tako lepo, da so mnoge druge, ki takega petja še niso slišale, od veselja jokale. Ta dan bo ostal mnogim nepozabljiv. V jeseni, če Bog dá, gremo na Šmarno goro s fanti Marijinih družb naše dekanije. (Ali ne boste šli z drugimi vred na Brezje? Uredn.)

Iz Mengša. Kar je na tihem želela že marsikatera dekle že dolgo časa, kar je bilo za toliko

lepo faro, kot je Mengeš, že dolgo potrebno, to se je izvršilo na Gospodov vnebohod. Ustanovila se je Marijina družba za dekleta in mladeniče. Mladina se je že od novega leta sem nató primerno pripravljala in podučevala, in res začetek je bil zelo lep. Oglasilo se je 92 mladeničev in 233 deklet. Če pomislimo, da se je za Domžale isti dan ustanovila tudi Marijina družba, kjer jih je tudi pristopilo kakih 200, smemo res reči, da je bila družba že skrajno potrebna. Kar je pa slavnost najbolj povzdignilo, je bilo pa to, da je slovesni vzprejem izvršil prevzvišeni gosp. knezoškof sam. Zato se je tudi mladina potrudila, da je prelepo ozaljšala cerkev. Gotovo še mengiška cerkev ni bila nikdar tako okrašena, kakor to pot. Saj so pa tudi mladeniči in dekleta delali z nekim posebnim veseljem. Tovarna Stembergerjeva je dala prosto v sredo popoldan, da je mladina lahko opravila sv. spoved. Lepo je to! Prevzvišeni se je pripeljal že prejšnji dan ter neumorno spovedoval še pozno zvečer. Drugi dan ob desetih je bil slovesen sprevod v cerkev. Lepo je bilo videti čez 160 parov lepih, odraslih mladeničev in deklet korakati paroma v cerkev. Dekleta so imela vse enake vence na glavi; fantje pa sveže šopke. Za tem je bila slovesna sv. maša. Po opraviilu, ki je trajalo do pol ene ure so zopet vsi s svetinjami na prsih odkorakali pred župnišče, kjer sta se Prevzvišenemu zahvalila en mladenič in eno dekle. Slavnost je bila prelepa, Bog daj le še vsem prave stanovitnosti!

Od sv. Vida pri Cirknici Na čast brezmadežni Devici je bil 8. maja v naši farni cerkvi slovesno blagoslovljen krasen kip Marijin. Poleg domače Marijine družbe sta se udeležili te slovesnosti Marijini družbi fantov in deklet iz Rakitne in Begunj. Procesija je bila jako spodbudna. Naprej je vihrala Marijina zastava in za njo je šla kar cela vojska krščanskih mladeničev iz Begunj, Rakitne in sv. Vida. Za njimi so šle v procesiji tri dekliške Marijine družbe in med njimi podoba mile nebeške matere, katero so nosile Marijine hčere. Tako lepega in dolgega spreveda še ob času sv. misijona ni bilo. — V cerkvi smo kip Marijin postavili na šmarnični oltar. Domači župnik je govoril o prelepem znamenju pravega Marijinega otroka; o posvečujoči milosti božji. Kar ima svet lepega, kaj je to proti neumrjoči duši ki je v milosti božji. Da smo Marijini otroci v resnici,

varujmo se priložnosti v greh, ki nas loči od Marije kakor strašen zid. Če v smrtnem grehu umrjemo, nikdar ne bomo videli Marije v njeni časti. — Po pridigi so bile litanije in družbe so se poslovile od Marije s prepevanjem Marijinih pesmi. — Vsa čast Vam, neustrašeni mladeniči iz Begunj in Rakitne. Še možem po cerkvi se je milo storilo, ko ste gori pred oltarjem, zbrani pri zastavi peli Mariji v slovo:

„Zmago upamo doseči — s tvojo zvesto pomočjo,
 „Naj viharji nas hrumeči — še tako obdajajo,
 „Tebi ljubi Materi — družba vsa se izroči!“

Odpustki meseca junija 1904.

Da dobimo odpustke, moramo: 1. imeti namen, da se hočemo odpustkov udeležiti; 2. biti moramo v milosti božji; in 3. opraviti moramo dobra dela, ki jih Cerkev ukazuje za odpustke. — Ukazuje pa navadno Cerkev za *popolni* odpustek: izpoved in sv. obhajilo in molitev v namen svetega očeta. Če je treba v namen sv. očeta moliti v določeni cerkvi, je to vselej posebe povedano.

2. **Četrtek. Praznik presv. Rešnjega Telesa.** Dve sto dni odp. vsem vernikom, ki prejmo sveto obhajilo in gredo za procesijo. — Popolni odpustek: a) *udom bratovščine presvetega Rešnjega Telesa* danes ali med osmino, v bratovski cerkvi — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi; b) *udom bratovščine za uboge duše v vicah*, danes ali v osmini; c) *udom brat. črnega škapulirja* v bratovski ali farni cerkvi.

3. **Petek, I. v mesecu.** Popolni odpustek vsem vernikom, če gredo k izpovedi in sv. obhajilu in nekoliko premišljujejo dobrotljivost presv. Srca Jezusovega; *udom brat. presv. Srca*, popolni odpustek proti navadnim pogojem, danes ali pa v nedeljo.

5. **Nedelja, I. v mesecu. Udom rožnivenške bratov.** trije popolni odpustki: 1. če v bratovski kapeli molijo v namen sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim svetim Rešnjim Telesom.

10. **Petek. Praznik presv. Srca Jezusovega. Tretjerednikom** vesoljna odveza. Popolni odpustek: a) *vsem vernikom* v cerkvah, kjer se obhaja pra-

znik presvetega Srca Jezusovega; b) *udom bratov. ščine presv. Srca Jezusovega* danes ali prihodnjo nedeljo; c) *udom bratov. presv. Rešnjega Telesa*, kakor 4. dan t. mes; d) *udom brat. naše ljube Gospe presv. Srca* v bratovski cerkvi; e) *udom molitvenega apostolstva*.

13. **Ponedeljek. Sv. Anton Pad. Tretjerednikom** popolni odpustek v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

24. **Petek Sveti Janež Krstnik.** Popolni odpustek: a) tretjerednikom v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi; b) *udom bratovščine presvetega Rešnjega Telesa*, kakor 5. dan t. mes.; c) onim, ki nosijo *višnjevski škapulir*; d) *udom bratov. Srca Marijinega*.

26. **Zadnja nedelja v mesecu.** Popolni odpustek vsem, ki trikrat na teden skupno z drugimi molijo sv. rožni venec.

29. **Sreda Sveti Peter in Pavel, apostola.** Popolni odpustek: a) tretjerednikom, kakor 24. dan t. m.; b) *udom bratov. presv. Rešnjega Telesa*, kakor 5. dan t. m.; c) *udom bratovščine presv. Srca Jezusovega* v bratovski cerkvi; izpovednik more obisk v bratovski cerkvi izpremeniti v drugo dobro delo; d) onim, ki nosijo *višnjevski škapulir*; e) *udom bratovščine za uboge duše v vicah*, danes ali v osmini.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec junij: Da bi se vse v Kristusu prnovilo.

Za posamezne dni: 1. Sv. oče, 2. Večna molitev v ljubljanski škofiji, 3. Francoski katoličani, 4. Neki mladenič, bolan na umu, 5. Katoličani na Nemškem, 6. Neka družina za mir in pobožno življenje, 7. Več mladih ljudi v dušni nevarnosti, 8. Popolnoma oglušel mladenič, 9. Stanovitnost v spoznavanju sv. vere, 10. Da bi se moški bolj vneli za pobožnost, 11. Več apostolskega duha, 12. Več družin za mir in krščansko življenje, 13. Ljubljanski knezoškof, 14. Neka hudo bolna oseba, 15. Mladič, ki gredo na tuje, 16. Več bolnikov za potrpljenje in polajšanje, 17. Krščanstvo na Japonskem, 18. Versko življenje v goriški nadškofiji, 19. Katoliško gibanje na Hrvaškem, 20. Več oseb za potrepljivost in udanost, 21. Slovenska mladina, 22. Delavci v rudokopih, 23. Katoliški dijaki, 24. Družba treznosti, 25. Več oseb pijanosti udanih, 26. Več oseb za napredovanje v popolnosti, 27. Slovenske matere, 28. Načrti sv. očeta, 29. Da bi Bog ponižal sovražnike sv. Cerkve, 30. Vsi našim molitvam priporočeni.

Darovi.

Za sv. Detinstvo: G. župnik Brešar iz Velesova 19 kron 40 vin. — Za bratovščino božjega groba: Po g. Razboršku iz Kamnika 14 K 30 v.

Prihodnja številka izide v četrtek, dne 9. junija.

Ravnokar je pričela izhajati
RUSKO-JAPONSKA VOJSKA.

Naznanilo! Veliki boj v Vzhodni Aziji med belim in rumenim plemenom se je začel. Gotovo je, da bo boj dolgotrajen in krvav. Že dosedanji dogodki so razburili ves svet in tudi v slovenskem narodu vsi sloji z napeto pozornostjo zasledujejo bojne dogodke.

Odkar so azijske tolpe pred stoletji prepipljvale naše dežele, morile in požigale po evropskih pokrajinah, še ni bilo tako velikega in pomenljivega boja med belim in rumenim človekom. — Zato se je odločilo založništvo „Dom in Sveta“, da začne izdajati pod naslovom

Vojska na Daljnem Vzhodu natančen popis boja in tamošnjih krajev.

To delo izhaja v snopičih po šestnajst strani dvakrat na mesec. Vsak snopič ima svoj zavitek. Preskrbljeno je, da bo delo bogato okrašeno z mnogimi slikami.

Da se more vsakdo naročiti na to velezanimivo delo, smo nastavili ceno kar najnižje. Naročnina za en letnik (24 snopičev stane K 4.80. Pol letnika (12 snopičev) K 2.40. Posamezni snopiči se dobe v bukvarnah po 20 vin.

Naročnina se naj pošilja edino le na naslov:

Upravništvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani.

Priporoča se skupno naročanje!!
Kdor naroči deset izvodov, dobi enega zastonj!
Na naročila brez naročnine se ne bo oziralo!

Franja Czerny

umetniška vezateljica

v Stari Loki štev. 15
pri Škofji Loki

priporoča se v izdelovanje **cerkvenih paramentov vsake vrste** (kakor **mašnih oblek, oltarnih prtov** itd.) od najpriprostejše izvršitve do najfinejše slikarije z iglo in vezenje z zlatom.

Stari že obrabljeni paramenti se popravljajo najskrbnejše, da so zopet za uporabo kakor novi.

Vse tu navedeno se izdeluje po najnižjih cenah.

405 B 6-5

V zalogi Katol. Bukvarne v Ljublj. izšle so za l. 1904 nove

Šmarnice

pod naslovom:

Marija v predpodobah in podobah.

Zbral **Jožef Volc**, župnik.

Knjiga obsega 308 strani in stane vezana z navadno obrezo 2 K, z zlato obrezo 2 K 40 vin., po pošti 20 vin. več.

Dobi se v „Katol. Bukvarni“ v Ljubljani, v prodajalni „Katol. tiskovn. društva“, pri „J. Krajec Nasl.“ v Rudolfovem, kakor tudi v drugih knjigarnah.

Nove **ŠMARNICE.**

Dotiskane so **nove šmarnice: Marija, mati dobrejša sveta**. Spisal dr. Lav. Gregorec. — Dobivajo se v „Tiskarni sv. Cirila“ v Mariboru. Cena izvodu 1 K 80 v. Po pošti 20 vin. več.

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevejšča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. - Staro posodo popravi in prenovi, posrebrni in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelodvodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda And. Cebaškega izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lesteneč v renesančnem slogu.

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke. Vedno ga lahko dobiš za 20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

Prav toliko veljajo **Male dnevnice** čast. Matere Božje. Kako vesele nedelje imajo družbeniki in družbenice, ki molijo in prepevajo te z odpustki obdarovane cerkvene molitve! Družbe, ki so jih vodili umrli gospod J. Benkovič, to še vedo.

„**Vodilo**“ za Marijine družbe. Prav pripravno vezano za moški žep; ima tudi eno sveto mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik „**Najboljša mati**“ ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, oboje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči, velja še toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 1'50, v usnju, zlati obrezi K 2' — in v najbolj lepi vezavi K 3'.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu** v Lešah, p. Trzič.

Stoletna pratika dvajsetega stoletja

1901 — 2000

z načelno podobo
v barvah in jako
zanimivo, podučno
in koristno vsebino. Sestavil doktor
Gregorij Pečjak.

Stane v „Prodajalnici katol. tiskovnega društva (H. Ničman)“ v Ljubljani, mehko vezana 1 K 30 h, v polplatnu 1 K 80 h, v polusnji 2 K. Po pošti 20 h več.

Marija Sattner

Ljubljana

Dunajska cesta št. 19, II. stop., II. nadstr.
(Medijatova hiša)

se priporoča preč. duhovščini za

izdelovanje cerkv. paramentov

Izdeluje cele ornate, kazule v vseh liturgič. barvah, pluvijale, obhajilne burze, stole in vse za službo božjo potrebne stvari, priproste in najfinije, kakor se glasi naročilo, v svilnatem in zlatem vezenju. — Izdeluje tudi bandera in baldahine ter izvršuje vsakovrstno cerkveno perilo iz pristnega platna. Vporablja samo dobro blago, cene po mogočnosti nizke, zagotavlja trpežno, vestno delo in hitro postrežbo. Prenovljenje starih paramentov tudi radovoljno prevzame.